

Λογοτεχνικό Εξωσχολικό Ανάγνωση Περίοδου Χριστουγέννων

Νικόλας Μάγγος A2

Α΄ ομάδα

1. Αποσπάσματα για τη ζωή και τις ανθρώπινες σχέσεις

α) Η συγγραφέας αναφέρει «Αν κάποιος έχει φαντασία, μπορεί να φαντάζεται έναν καλύτερο κόσμο» και συμφωνώ απόλυτα. Νομίζω ότι η φαντασία μας είναι ο καθρέφτης της ψυχής μας, αυτών που θέλουμε και ονειρευόμαστε.

Φαντάζεται αυτός που έχει «πράγματα» στην ψυχή του και τα κάνει «εικόνα» στο μυαλό του.

Φαντάζεται έναν καλύτερο κόσμο, εκείνος που έχει έναν καλύτερο κόσμο μέσα του. Τον έψαξε και τον ανακάλυψε.

γ) Η συγγραφέας μέσα από αυτή τη φράση, προβάλλει με δύο λέξεις το μεγαλύτερο μέρος της σύγχρονης κοινωνίας και τη συντριπτική πλειονότητα των σύγχρονων ανθρώπων και των συμπολιτών μας.

Πρόκειται για ανθρώπους, παγιδευμένους από τον κατευθυνόμενο φόβο και την προσπάθεια αποκλεισμού της ελεύθερης σκέψης και της κοινωνικής αλληλεγγύης από «σκοτεινά» ανθρώπινα μυαλά.

Σχέδια που μας θέλουν όλους φοβισμένους και απομονωμένους, στην καθημερινή προσπάθεια για επιβίωση και προσωπική επιτυχία και ευτυχία, αδιαφορώντας για τον διπλανό μας, τα συνολικά κοινωνικά προβλήματα και το συνολικό συμφέρον.

Προβλήματα που λύνονται πολύ πιο εύκολα με τη δύναμη της «ενότητας», της αλληλεγγύης και της ουσιαστικής συμμετοχής στη συνολική ευημερία, κάνοντάς μας καλύτερους ανθρώπους.

Δεν πρέπει, λοιπόν, να «δειλιάζουμε» και να μην μαχόμαστε για τον «διπλανό» μας, γιατί η προσωπική μας ευημερία και ευτυχία, περνάει μέσα από τη συνολική ευημερία και ευτυχία.

Αποσπάσματα για τη γλώσσα

α) Έχουμε συζητήσει πολλές φορές στο σχολείο για τη σημασία της γλώσσας στην καθημερινότητά μας και στην εξέλιξη του ανθρώπου ανά τους αιώνες.

Ειδικά για τη φράση της συγγραφέως «η γλώσσα είναι η ιστορία μας», θα μπορούσαμε να γράφουμε δεκάδες λόγους, που το επιβεβαιώνουν.

Η γλώσσα ήταν και είναι ο βασικότερος παράγοντας έκφρασης και εξέλιξης του ανθρώπου. Ήταν τα θεμέλια της δημιουργίας και ανοδικής πορείας του στον χρόνο, δηλαδή της ιστορίας του.

Βέβαια, ήταν και είναι το μέσο, για να αποτυπωθεί αυτή η πρόοδος, η εξέλιξη, τα μεγάλα γεγονότα αυτής της πορείας, που θα μεταφερθούν στις επόμενες γενιές, θα τις διδάξουν και θα τις εξελίσουν.

δ) Η γλώσσα μάς βοηθάει να εκφράσουμε και να αποτυπώσουμε την πιο σύνθετη και πολύπλοκη σκέψη μας, τις πιο βαθιές και πλούσιες ιδέες μας.

Η γλώσσα μάς βοηθάει να εκφράσουμε την εσωτερική μας καλλιέργεια, την έκφραση του θάρρους μας, της αποφασιστικότητας, της υλοποίησης των οραμάτων μας.

Είναι μέσο έκφρασης της κριτικής μας, της ελευθερίας, της αμφισβήτησης, της διαφορετικής άποψης και πρότασης.

Όλα αυτά είναι, που «τρομάζουν» τους «δολοφόνους» του ανθρωπισμού και των ιδεών και τους οδηγούν να γίνουν «Γλωσσοκτόνοι», στην προσπάθειά τους, να κόψουν το νήμα, τον αγωγό αυτής της έκφρασης, που είναι η γλώσσα.

2.α) Η συγγραφέας μέσα από το βιβλίο της, προσπαθεί να κάνει να συνειδητοποιήσουμε ότι ένας καλύτερος κόσμος για όλους μας θα έρθει, μόνο αν γίνουμε εμείς καλύτεροι άνθρωποι.

Για να γίνει αυτό, πρέπει να ψάξουμε βαθιά μέσα στην ψυχή μας και ανακαλύψουμε την καλή αυτή πλευρά μας. Γι' αυτό και μας μεταφέρει σε ένα ταξίδι στον βυθό της θάλασσας, που είναι, ουσιαστικά, ο βυθός της ψυχής μας.

Στο βιβλίο είναι ευδιάκριτη η αγάπη για τον άνθρωπο, τον ταλαιπωρημένο, τον αδύναμο, τον άστεγο, τον κυνηγημένο, για όλους εκείνους που βρίσκονται στο έλεος άσπλαχνων ανθρώπων.

Όλοι εμείς οφείλουμε να σταθούμε απέναντι σ' εκείνους που είναι έτοιμοι να κάνουν κακό στον άνθρωπο.

β) Τον τίτλο «παπούτσια με φτερά» τον αντιλαμβάνομαι σαν ένα «μεταφορικό μέσο» της φαντασίας μας, που μας ταξιδεύει σε κόσμους ονειρικούς, του μυαλού μας και της ψυχής μας.

Ένας τέτοιος κόσμος απαρτίζεται από ανθρώπους που δεν νιώθουν άγχος και ανταγωνισμό για το κάθε τι.

Οι άνθρωποι αυτοί νοιάζονται για το κοινωνικό σύνολο και αγωνίζονται γι' αυτό, θεωρώντας ότι το προσωπικό καλό, περνάει μέσα από την ευημερία του συνόλου. Είναι εκείνοι που προστατεύουν τον αδύνατο και ανυπεράσπιστο. Σέβονται αληθινά τον εαυτό τους και τους γύρω τους.

3. Μέσα από την ανάγνωση αυτού του εξαίσιου βιβλίου, ξεχώρισα τον τίτλο του κεφαλαίου δεκαπέντε «Εμείς, ωστόσο, δε φύγαμε γιατί το θέλαμε».

Με άγγιξε ιδιαίτερα το παράπονο του μικρού πρόσφυγα, ότι δεν ήταν δική του η επιλογή να ξεριζωθεί από την Πατρίδα των γονιών του και να ζητήσει καταφύγιο σε ένα ξένο τόπο, αλλά η λαχτάρα του και ο πόθος του να δημιουργήσει τη δική του πατρίδα. Εδώ ζει και μεγαλώνει, γιατί αυτή νιώθει πατρίδα του.

Γενικότερα, τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά μετανάστες/πρόσφυγες και οι οικογένειές τους είναι τα παρακάτω:

Διώχνονται ή εγκαταλείπουν τα σπίτια τους και στερούνται την οικογένειά τους και την παιδική τους αθωότητα.

Τα περισσότερα απ' αυτά, δεν έχουν πού να μείνουν ή μένουν σε πρόχειρους καταυλισμούς, εκτεθειμένους στο κρύο και τη ζέση.

Έχουν έλλειψη από βασικά είδη πρώτης ανάγκης, όπως νερό, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ρουχισμό και τρόφιμα. Δεν πηγαίνουν σχολείο, δεν μορφώνονται και εργάζονται όπου βρουν, προκειμένου να στηρίξουν οικονομικά την οικογένειά τους. Πολλές φορές, ζητιανεύουν ή πουλάνε χαρτομάντιλα.

Ακόμη, πολλά παιδιά έχουν μείνει ορφανά και δυστυχώς, εκτός από τα άλλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, πέφτουν θύματα κακοποίησης, ή ακόμα χειρότερα, εκμετάλλευσης.

Δεν είναι λίγες οι φορές που βλέπουμε παιδιά με δάκρυα στα μάτια να αναζητούν λίγο φαγητό, σε αντίθεση με τα υπόλοιπα παιδιά τα οποία παίζουν ανέμελα σε κάποια παιδική χαρά.

Αυτά τα παιδιά θα προσπαθήσουν να συνεχίσουν τη ζωή τους, αναζητώντας λίγα ψίχουλα αγάπης και τρυφερότητας.